

[Henning Philipsen.]

overgange og disse spritruiter, vedblivende, for det har de jo for nærværende, skulle have en fordel i skattemæssig henseende, som andre dele af befolkningen ikke har nogen mulighed for at opnå.

For det tredje er jeg ikke sikker på, at staten ville lide noget synderligt provenutab ved en generel nedsættelse af samtlige afgifter på spiritus og vin, idet jeg har en formodning om, at salget til gengæld ville gå en del i vejret. Jeg har tidligere sagt det her, og jeg vil gerne gentage det: der skabes megen god kultur efter min opfattelse, ved at man giver jævne mennesker råd til at sætte sig ned og tale sammen over en bajer, over et glas vin eller en Gammel Dansk.

Jeg synes, der burde anlægges de samme betragtninger vedrørende vin- og spiritusafgifterne, som finansministeren anlægger i sit forslag vedrørende halveringen af afgiften på radioapparater, nemlig at forhindre danske, som rejser i udlandet, i at købe afgiftsfrit i udlandet, hvad de kan købe herhjemme, og det kan gøres ved at gøre varerne lige så billige eller omtrent lige så billige, når man tager rejseudgifterne i betragtning.

Så vil jeg godt lige gøre en enkelt bemærkning til det, hr. Preben Steen Nielsen var inde på vedrørende kontrollen med destillationsapparaterne. Jeg er ikke sikker på, at hr. Preben Steen Nielsen ikke har ret, det vil være meget svært, og alene den omstændighed, at man er i besiddelse af remedierne, betyder jo ikke, at man nødvendigvis også brænder brændevin ulovligt. Hvis den omstændighed, at man er i besiddelse af remedierne, skulle være et bevis, så er vi nok adskillige, som ville være blevet tillagt en paternitet, som vi ikke havde ønsket.

Finansministeren (Grünbaum): Vi er ikke fremme ved juletid endnu, men det var dog, som om julestemningen bredte sig efterhånden, som man hørte på indlæggene her. Jeg forstod jo på hr. Henning Philipsen, at SF giver tilslutning til, at vi nu skal nedsætte champagneafgiften — hvis man skal tage det, der er sagt her fra ordførerne, som udtryk for, hvad partierne vil.

I øvrigt er der altså stemning for, at man skal være noget mere lempelig end det, dette lovforslag går ud på. Jeg er ikke uenig i

selve de betragtninger, der er anført vedrørende grænsehandelen. Vi har alle sammen været klar over, at i det øjeblik Danmark kommer ind i EF, får vi problemer på grund af vores høje punktafgifter. Det har vi drøftet mange gange; vi har endda brugt adskillige timer til det i sin tid i det såkaldte kulegravningsudvalg vedrørende punktafgifterne, hvor nogle af ordførerne også var medlemmer. Det er vel derfor noget, vi alle ved, at i det øjeblik vi går ind i EF og oprettholder vores høje punktafgifter, får vi disse problemer med grænsehandelen. Ikke mindst når man får den ændring i rejsegodsreglerne, at de 350 kr. bliver sat op til 950 kr., er det jo helt åbenbart, at der kan organiseres forskellige ting, busture osv. i større udstrækning end dem, man kender.

Jeg vil dog lige gøre opmærksom på, at det er til eget forbrug. Det, som hr. Hans Kjær var inde på, med disse garderober, man kunne få installeret på vores side af grænsen og så kunne ligge og fare frem og tilbage over grænsen og købe ind i ubegrænset omfang, det er altså ikke rigtigt. Jeg synes nok, det er værd at få dette aflivet med det samme. Det er rigtigt, at der ikke er nogen døgngrænse. For så vidt kan man altså godt foretage en sådan rejse flere gange i døgnet, men jeg vil som sagt lige gøre opmærksom på, at det er varer til eget forbrug, og tolderne må selvfølgelig være opmærksomme, hvis der skulle udvikle sig noget i retning af det, som hr. Hans Kjær var inde på. Så er det sagt.

I øvrigt er det naturligvis rigtigt, at hvor der f. eks. bare foretages en enkelt rejse, der kan man købe mere ind, og det vil betyde, at man udsætter dansk erhvervsliv for et vist pres inden for de pågældende områder. Derfor har det da heller ikke været mig fremmed, at man ved vor indtræden i EF skulle have en betydelig nedsættelse af vores punktafgifter, og overvejelser herom er faktisk også, det kan jeg godt røbe, indgået i vores arbejde i finansministeriet. Det har også været fremme i offentligheden, så det er i og for sig ingen nyhed. Når vi ikke har foreslået nedsættelser, er det, fordi staten fattes penge, og jeg har ikke her i dag hørt nogen, der har tilbudt at skaffe de penge, som det vil koste, hvis man gik frem på den måde. Selvfølgelig kan man sige, at man får ikke det provenutab fuldt ud, som man